

PROTOKÓŁ LXXII/2024

z obrad LXXII Uroczystej Sesji Rady Miejskiej Leszna VIII kadencji, odbytej w dniu 17 stycznia 2024 roku w Miejskim Ośrodku Kultury w Lesznie przy ul. B. Chrobrego 3A, w godzinach od 15:30 do 17:36.

Pan Tomasz Malepszy – Przewodniczący Rady Miejskiej Leszna przewodniczy obradom LXXII Sesji Rady Miejskiej Leszna.

Porządek obrad:

1. Otwarcie obrad.
2. Wykład okolicznościowy dra Marcina Błaszковского pt. „Jan Metzigg „Odrodzenie Polski” i konteksty”.
3. Wręczenie wyróżnień honorowych oraz podziękowań i nagród – wystąpienia okolicznościowe.
4. Wystąpienie Prezydenta Miasta Leszna Pana Łukasza Borowiaka.
5. Zakończenie obrad.

Pkt 1. Otwarcie obrad.

Pan Przewodniczący Malepszy – Szanowni Państwo, otwieram obrady Uroczystej 72. Sesji Rady Miejskiej Leszna. Proszę wszystkich o powstanie i wysłuchanie hymnu narodowego.

Hymn Polski.

Pan Przewodniczący Malepszy – Dziękuję. Proszę również o wysłuchanie hejnału Miasta Leszna.

Hejnał Miasta Leszna.

Pan Przewodniczący Malepszy – Dziękuję. 17 stycznia 1920 roku Leszno wraca do Macierzy, do Polski. To jedno z najważniejszych, jeśli nie najważniejsza data w historii miasta Leszna. Dziś, 104 lata później uświadamiamy sobie pełniej znaczenie tego dnia. Honorujemy tych, którzy swą pracą, działaniem współtworzyli wtedy historię Leszna, nieco później i tworzą miasto obecnie. To dobry pomysł, świetny pomysł, taka jest opinia leszczynian o tym, że chcemy w takiej formule, czyli uroczystej sesji, tą datę dostrzegać. Dostrzegać jej wagę, jej znaczenie dla historii miasta Leszna. Serdecznie witam wszystkich obecnych, witam niezależnie od funkcji, od miejsca, od roli, jaką obecnie odgrywają dla rozwoju miasta. Dziękuję jednocześnie w imieniu władz samorządowych za to zaangażowanie, za to wyjątkowe zaangażowanie, niezależnie od funkcji, od miejsca, również zaangażowanie zawodowe, społeczne. Chciałbym podziękować wszystkim za przyjęcie zaproszenia i chciałbym powitać w naszym imieniu tych, którzy reprezentują nieobecnych z przyczyn oczywistych, wiemy, że są obrady

Sejmu, posłów ziemi leszczyńskiej, a więc dyrektorów biur, asystentów parlamentarzystów ziemi leszczyńskiej. Witam radnych Sejmiku Wielkopolskiego Panią Ewę Panowicz i Pana Marka Sowę, witam radnych miasta Leszna bieżącej VIII kadencji oraz radnych wcześniejszych kadencji. Witam bardzo serdecznie Pana Prezydenta Łukasza Borowiaka wraz zastępcami Panem Adamem Mytychem i Panem Piotrem Jóźwiakiem. Witam Panią Małgorzatę Halec, która dużo wcześniej, ale godnie prezentowała i pełniła funkcję Prezydenta Miasta Leszna, dziękuję, że jest Pani z nami i dziękuję za wyjątkową kreatywność. Witam Pana Jana Szudlarczyka, Przewodniczącego Rady Powiatu Leszczyńskiego, witam asystenta Pana Senatora Wojciecha Ziemniaka, witam Panie i Panów Zasłużonych dla Miasta oraz Honorowych Obywateli Miasta Leszna, w tym uhonorowanych na ostatnich sesjach 70. i 71. sesji rady miasta. Chciałbym powitać w naszym imieniu Pana dra Janusza Połę, rektora Akademii Nauk Stosowanych oraz Pana kanclerza Ryszarda Karmolińskiego, kanclerza Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego. Witam leszczyńskich przedsiębiorców, w tym również prezesa Izby Przemysłowo-Handlowej, Pana Tomasza Łasowskiego. Witam dyrektorów i prezesów naszych samorządowych struktur miasta Leszna, spółek miasta, jednostek samorządowych, zwłaszcza komunalnych, ale nie tylko, również tych struktur w zakresie, w obszarze pomocy społecznej. Witam proboszczów, przedstawicieli duchowieństwa, dekanatu leszczyńskiego. Witam Pana Tadeusza Waszyńskiego, dyrektora delegatury Kuratora Wielkopolskiego w Lesznie. I jednocześnie reprezentującej związku zawodowe; Niezależny Samorządny Związek Zawodowy reprezentowany jest przez członków zarządu oraz reprezentujących OPZZ, strukturę OPZZ w Lesznie, Panią Ewę Andrzejewską przewodniczącą Międzyzakładowej Organizacji Związkowej Oświaty i Szkolnictwa Wyższego „Solidarność”, Panią Krystynę Tomaszewską, wiceprzewodniczącą oraz Pana Piotra przewodniczącego Związku Nauczycielstwa Polskiego. Witam przedstawicieli organizacji społecznych, kombatanckich, w tym Panią Janinę Tonicką, prezes, prezes Związku Sybiraków w Lesznie. I witam Pana płk. Andrzeja Ceglewskiego, dowódcę 19. Samodzielnego Oddziału Geograficznego w Lesznie wraz z żołnierzami oddziału, witam Pana płk. Radosława Wójcickiego, Komendanta Garnizonu Leszno, reprezentującego zarazem dowódcę 4. Zielonogórskiego Pułku Przeciwlotniczego im. gen. Stefana Roweckiego „Grota”, witam pana płk. Romana Krajniaka, szefa Wojskowego Centrum Rekrutacji w Lesznie oraz naszych komendantów, tych, którzy dbają o bezpieczeństwo Leszna tak skutecznie, a więc Pana Krzysztofa Nowaka, Komendanta Miejskiego Policji w Lesznie oraz Pana Sebastiana Kozłowskiego, Komendanta Państwowej Straży Pożarnej w Lesznie, byłego Komendanta naszych miejskich struktur Państwowej Straży Pożarnej Pana Macieja Zdęgę. Witam Pana Andrzeja Szeremetę, Nadleśniczego Nadleśnictwa Karczma Borowa, Pana wyjątkowej, ale bardzo ważnej i dziękuję, że Pan dyrektor jest z nami Pan dyrektor Krzysztof Albiński, dyrektor Wojewódzkiego Szpitala Wielospecjalistycznego im. dr. Jana Jonstona. Panie dyrektorze, dziękujemy, że Pan jest, dziękujemy za tą opiekę nad zdrowiem mieszkańców nie tylko Leszna. Ale zarazem są dzisiaj z nami Pan Marek Gawliński, dyrektor Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Pani Honorata Grodzka, również jest dzisiaj z nami Pani doktor Lidia Dymalska-Kubasik, przewodnicząca leszczyńskiej Izby Lekarskiej, dziękujemy, że Państwo są z nami. Jest dzisiaj z nami Pan dr Marcin Błaszowski, który nasze spotkanie uświetni przedstawieniem sylwetki Jana Metziga. Jest z nami Pani Monika Lewandowska, Pełnomocnik Wielkopolskiej Izby Rzemieśniczej i Pan Zdzisław Smolibowski starszy cechu Cechu Rzemiosł Różnych, Pani dyrektor

Kamila Szymańska, dyrektor Muzeum Okręgowego w Lesznie i Pani dyrektor naszego Archiwum Państwowego, serdecznie witam Panią Kamilę Szymańską i Panią wspomnianą, Panią dyrektor muzeum Okręgowego, przepraszam. Wydawało się, że tyle rutyny, a jest, a trochę jestem jeszcze niepogubiony, mam nadzieję. Przepraszam, Panią Olender, Panią dr Olender serdecznie witam w naszym imieniu. Jednocześnie podziwiamy kreatywność 2 tych wyjątkowych instytucji, jaką jest Muzeum Okręgowe i Archiwum Państwowe za wydarzenia, które Państwo tworzyacie, również związane na pewno z historią jest miasta, ale również z wydarzeniem dzisiejszym. Witam przedstawicieli, dyrektorów, prezesów leszczyńskich przedsiębiorstw, naszych jednostek samorządowych i spółek, witam dyrektorów leszczyńskich szkół. Leszno, miasto, szkół, dowodzimy, Państwo utwierdzenie tą opinię, że tak, że tak jest. Witam przedstawicieli Leszczyńskiej Rady Seniorów, Pana Alana Kasińskiego, przewodniczącego Młodzieżowej Rady Miasta Leszna i wszystkich przybyłych na obrady dzisiejszej 72. sesji Rady Miasta Leszna, przedstawicieli, w naszym imieniu przedstawicieli leszczyńskich mediów. I gospodarzowi tego miejsca, Panu dyrektorowi Maciejowi Mizgalskiemu, dziękujemy za przygotowanie, również przygotowanie tej uroczystej sesji, to widać, a kreatywność jednostek, którymi Pan dyrektor kieruje, którymi Pan dyrektor kieruje doświadczamy niemal codziennie. Dziękuję bardzo Panie dyrektorze w naszym imieniu. Szanowni Państwo, mamy za sobą trudny, niełatwy rok. Nie ma łatwych, ale daliśmy, sądzę, radę. Daliśmy radę dlatego, że byliśmy razem, niezależnie od miejsca i funkcji, które pełniimy, rozwiązywaliśmy niełatwe problemy, ale każdy rok w rozwiązywaniu tych problemów pozwala nam zdobyć doświadczenie i pozwala na trafniejsze decyzje, które powodują, że miasto Leszno z roku na rok utwierdza opinię i pozycję miasta, w którym nie tylko chce się żyć, pracować, ale miasta, które się za sprawą mieszkańców rozwija i to niezależnie od trudności, które spotykamy na co dzień. Ale fakt, że jesteśmy razem, że potrafimy się rozumieć, że miasto z roku na rok jest, przyznacie Państwo, jeszcze bardziej obywatelskie, to jest też motto, którym kieruje się Pan Prezydent Łukasz Borowiak. Tych instytucji, pozarządowych, organizacji pozarządowych jest bodaj 300 i to one często zaskakują nas swoją kreatywnością i dowodzą tego, że Leszno, miasto jest im bliskie. Dobra sytuacja ekonomiczna i finansowa miasta jest zasługą na pewno leszczyńskich przedsiębiorców i to niezależnie spośród tych 7000 firm, jakie to są firmy, z jakiej branży, jakiego działu gospodarki narodowej i jakiej są wielkości. One wszystkie przysparzają nam satysfakcji, ale nie ma co ukrywać, również środków dla rozwoju miasta. W 2024 roku będziemy bogatsi o doświadczeniach, o których wspominałem. Będziemy zobowiązani, aby swoją pracą udowodnić, że to, co zostało stworzone, dokonane 104 lata temu, potrafimy docenić i potrafimy tym faktem powodować się w naszej codziennej pracy. Szanowni Państwo, w następnym punkcie mamy punkt, w którym wywołany przeze mnie już dzisiaj przed chwilą Pan dr Marcin Błaszkowski wygłosi i przedstawi nam sylwetkę Jana Metziga Odrodzenie Polski i konteksty. Bardzo proszę, Panie doktorze. Pan Marcin Błaszkowski jest Państwu znany, jest byłym radnym miasta Leszna, regionalistą i człowiekiem o niesłychanej kreatywności, jeśli chodzi o udowadnianie historii miasta Leszna, przedstawianie tej historii i dzisiaj takim wydarzeniem nas Pan...

Pkt 2. Wykład okolicznościowy dra Marcina Błaszковского pt. „Jan Metzigi „Odrodzenie Polski” i konteksty”.

Pan dr Marcin Błaszowski – Dzień dobry. Bardzo dziękuję za za zaproszenie i za możliwość wygłoszenia kilku zdań na temat Metziga. Przyznam, że nie za bardzo byłem pewien, o czym powinienem Państwu powiedzieć, bo oczywiście, jako postać, która istniała tutaj i funkcjonowała w Lesznie, to można poruszyć tyle aspektów, że mógłbym Państwa tutaj pewnie zanudzić, tudzież zabawić przez kilka dni. Wybrałem taki temat „Johann Metzig. Odrodzenie Polski i konteksty”, a ten temat jest taki, ponieważ postanowiliśmy wydać pierwsze dzieło Metziga, które właśnie się nazywa Odrodzenie Polski, zaraz Państwu pokaże cały temat. Ale z drugiej strony będąc pewnie wkrótce autorem tłumaczenia i opracowania nie chciałbym Państwu zdradzić aż tak wiele i stracić czytelników za jakiś czas. Zatem zastanawiałem się o czym Państwu powiedzieć i postanowiłem mówić o tych kontekstach. To jest książka właśnie, okładka tej książki i ja tak trochę sobie żartuję, że Jan Metzig jest taki trochę jak yeti, to znaczy wszyscy mówią i słyszeli o yeti, ale nikt go nigdy nie widział. Natomiast Metzig w Lesznie może być takim literackim yeti, ponieważ mówimy o nim od 150 lat, ale żadne z jego dzieł nie zostało przetłumaczone, co oznacza, że powtarzamy to, co mówili o nim inni. Natomiast póki co, nie daliśmy się wypowiedzieć Metzigowi, a co za tym idzie, każdy kontakt z tekstem autora powoduje, że poznajemy również charakter, osobowość autora, nie tylko jego poglądy. Jest to właśnie ta książka, która będzie pierwszą książką, przełożona na język polski? Czy będą kolejne książki, nie wiem, natomiast przeglądając to, co napisał Metzig, to oceniam wstępnie, że tego jest około na 1000 stron najróżniejszych jego dzieł. Te medyczne są to 4 jedynie książki, które mnie, jako lekarza by interesowały, natomiast większość jego literatury, dorobku to są jednak dzieła polityczne, społeczne, polityczne i jakby nie było, patrząc na to z perspektywy 150 lat, mogło można by uznać, że są to książki, czy wypowiedzi archaiczne. Po części tak są, po części tak nie jest, ale zdecydowanie wpisują się również poprzez konteksty w naszą kulturę, w kulturę Polski, zarówno tej rozbiorowej, ale nawet do dzisiaj. A co ciekawe, mówi on o miejscach, które dzięki tej książce można w książce odkryć i o których Państwu opowiem. Tytuł tej książki to jest „Wprowadzenie Polski dzięki nowemu kongresowi europejskiemu, który jest warunkiem koniecznym pokojowej przyszłości Europy, warunkiem zjednoczenia Niemiec, chwały, wielkości Prus i rodu Hohenzollernów”. Tytuł, oczywiście długi, nie będzie w przekładzie aż taki długi, bo nie mamy już w tej chwili zwyczajów, żeby tak nazwać, ale proszę zobaczyć Metziga, mimo że tak często jest przedstawiany jako przyjaciel Polaków, to jednak on występuje jako pruski patriota. Co prawda widzi w byciu patriotą pruskim miejsce i dla Polski, dla niego warunkiem dobrego losu Prus i jego obywateli jest to, żeby Polska była niepodległa. Także zwróćmy na ten interesujący aspekt. Ale nie chciałbym omawiać tej książki, a właśnie te konteksty i jest to właśnie celowe, żeby powiedzieć Państwu coś innego, coś ciekawego. Proszę zobaczyć Leszno, Plac Wiosny Ludów. Ja już lewo pamiętam, ci co są młodszy to pewnie nie pamiętają, że Nowy Rynek nazywał się Placem Wiosny Ludów. Ale dlaczego o tym mówię? Dlatego, że pokolenie Metziga, jak również np. pokolenie Ludwiga Kalischa, naszego żydowskiego pisarza, którego też miałem niedawno przyjemność przetłumaczyć, żyło właśnie Wiosną Ludów. Wiosna Ludów to był takie centrum, morze wydarzeń XIX wieku. Wiosna Ludów to była seria zrywów rewolucyjnych, jakie miały miejsce w Europie w 1848 – 49 i były takie 3 nurty: społeczne, gdzie chodziło o walkę o warunki bytowe, ustrojowe – walkę o udział społeczeństw w rządzeniu państwem oraz narodowy, gdzie chodziło o walkę o autonomię, niepodległość lub uznanie w danym państwie. W takiej narracji ogólnoustrojowej jak Państwo wiedzą, Wiosna Ludów nie jest czymś tak hołubionym,

tak wspomnianym, Państwo wiedzą, że została zmieniona nazwa z Placu Wiosny Ludów na Nowy Rynek. Dlatego, że w naszej narracji, to najczęściej mówi się o tych warunkach bytowych, wiąże się to z lewicą, z tego związku, w związku z tym, bo minionej epoce może być to uznawane za *passee*. Natomiast pełnia, w pełni ta Wiosna Ludów miała te różne aspekty, ona np. będzie nazywała się Rewolucją 1848 roku i właśnie tutaj tą walkę o autonomię, niepodległość i uznanie w danym państwie właśnie tutaj, w kontekście Metziga należy podkreślić. W związku z tym, że Metzigi pisał o tak dużo rzeczach i jako, że tak Wiosna Ludów była tak wieloaspektowa, to oczywiście część wypowiedzi Metziga możemy i musimy uznać za uniwersalne, np. kwestia, zacytuję jego zdanie: „Wszystkie narody muszą w pełni uznawać wzajemne, równe prawa do niezależnej egzystencji, dane im przez Boga i żaden z nich nie może w jakikolwiek sposób starać się uciskać innych narodów”. Oczywiście, nie trzeba nic mówić, żebyśmy poczuli, że to nawet jest w zdanie, które byśmy napisali dzisiaj na swoim profilu społecznościowym. Natomiast Plac Wiosny Ludów dlatego umieściłem w tych kontekstach, pokazałem Nowy Rynek, bo tym właśnie ta Wiosna Ludów jest częścią tak bardzo ważną. Niemcy, przypomnę tylko, w czasie działania i życia Metziga, były rozsypane, to nie było jedno państwo, to one dopiero w 1871 roku się zjednoczyły, Niemcy tak bardzo dążyli do tego zjednoczenia i właśnie Metzigi układał Polskę, jako Polskę niepodległą w tej układance, dzięki której mogły się zjednoczyć Niemcy. Co więcej, od razu uważał, że Polska wolna, dostatnia będzie krajem, czy państwem przyjaznym tym nowym, zjednoczonym Niemcom i zdecydowanie uważał, że dzięki Polsce Niemcy mogą się emancypować od sił Rosji. Uważał, że tylko dzięki silnej Polsce Niemcy mogą być wolne od wpływów Rosji. Ja podejrzewam, że co niektórych z Państwa bardzo by to interesowało, ale tak z wrodzonej przekory oczywiście nie pociągnę tematu, poczekam, aż Państwo będą tą książkę mogli kupić i dowiedzieć się na ten temat coś więcej. 1848 rok był bardzo ważny w naszym, w naszym regionie, ponieważ 29 kwietnia 1848 roku wybuchły pierwsze walki powstańcze, konkretnie w Książu Wielkopolskim i ten Książ Wielkopolski miał takie znaczenie, że wówczas w tym powstaniu, gdzie było 1,5 tys. polskich powstańców, którzy się przeciwstawili 6 tys. Prusakom. Prusacy próbami wtargnąć do Książa, na rynek, 3 razy im się nie udało, za czwartym owszem. I kiedy polscy powstańcy składali broń, wówczas ktoś strzelił i to tak rozjuszyło Prusaków, że zastrzelili bardzo dużo osób, około 140 osób, mimo, że nie brali udziału w tej walce w sposób aktywny. Nie jestem Państwu tak do końca w tej chwili powiedzieć, bo jeszcze tak daleko nie zbadałem Metziga, ale to wydarzenie spowodowało, że Metzigi zaczął pisać pisma polityczne, to jest ten moment. On się urodził w 1804, a jesteśmy w 1848. roku, czyli jak czterdziestoczteroletni mężczyzna dostrzega kwestię walki Polaków o niepodległość w Polsce i zaczyna pisać, pisać, pisać. Napisał tak, jak powiedziałem, prawdopodobnie około 1000 stron na ten temat. Wspomina właśnie o Książu raptem 1 zdaniem, bo mówi, że walka w Baden była jak Omega dla wypowiedzi Alfa, przepraszam, walka w Baden była jak Omega dla wypowiedzianej Alfa pod Książem. Chodziło rewolucję w 1848 roku Baden, w mieście w Niemczech, natomiast on uważał właśnie, że w tym Książu to się wszystko zaczęło, ta Wiosna Ludów i ten lont został zapalony pod Książem. W Książu, to, co Państwo widzą, to są kopce tych powstańców, 140 powstańców i dlatego chciałem te rzeczy przywołać, ponieważ te kopce w Książu Wielkopolskim nie są czymś, co funkcjonuje tak powszechnie w naszej znajomości, naszej, naszej kochanej Wielkopolski i dlatego jest to istotne i ciekawe te konteksty, które on przywołuje. Ale proszę zobaczyć, to jest budynek, obok którego Państwo prawdopodobnie 1000 razy, jeśli

nie 1000000 razy przyjeżdżali, który pomógł mi znaleźć starosta Jarosław Wawrzyniak. Domek szosowy, to jest domek, który znajduje się tutaj z mapy, jeżeli się jedzie z Leszna do Lipna, to przyjeżdżając przez, pod wiaduktem po lewej stronie właśnie stoi taki domek. To zdjęcie, które Państwo widzą, zaczerpnięte z serwisu Google, jest w kierunku Leszna. I to są takie właśnie tropy kultury, o których można i ciekawie mówić, a które dotychczas nie funkcjonowały, a dzięki znajomości czy poznaniu Metziga można mówić. Króciutki tylko cytat z Metziga, mówił tak: „Znam swoją ojczyznę, ojczyznę w takim stopniu, w jakim prawdopodobnie zna ją niewielu i mogę zapewnić, że jest ona w takim samym stopniu polska i w takim samym stopniu niemiecka, jaką była w 1793 roku. Pewien wysokiej rangi urzędu pruski powiedział 30 lat temu, że polskość będzie trwać, jeszcze jedno pokolenie, potem nie będzie już o niej słyhać. To pokolenie trafiło już do grobów, a ja wątpię, aby świadomość narodowa polskiego rolnika była w czasach Kościuszki tak deklarowana i zdecydowana, jak dzisiaj, kiedy ma on swoje przemyślenia, gdy nie może porozumieć się z poborcą myta z domu szosowego i widzi, że rolnik śląski wychodzi z wozu, by w domu poborcy, czy nadzorcy odwiedzić swojego syna, czy brata” Proszę zobaczyć, jak taki zwykły domek szosowy stał się dla Metziga właśnie wykazaniem tej kultury, wykazaniem tej kultury, konfliktu narodowego, można powiedzieć, gdzie spotykają się... Niemcy budowali takie domki szosowe właśnie przy drogach i zbierali tam myta i tam osadzali swoich urzędników, a ci urzędnicy nie byli Polakami. I proszę zobaczyć, jak w sposób bardzo interesujący pokazuje Metziga, że taki domek, taki zwykły domek, staje się punktem zarzewia konfliktów międzynarodowego i tłumaczy dlaczego jest. Dworzec kolejowy w Lesznie nie jest bezpośrednio, oczywiście opisany przez Metziga, ale proszę zobaczyć, że książka wydana została wydana, została wydana w 1862 roku po niemiecku, pierwotnie. Natomiast pierwszy regularny kurs składu pociągów był uruchomiony w Lesznie 27 października 1856 roku, czyli 6 lat po uruchomieniu kursu wydaje swoje pismo Metziga. I o kolei mówi ogólnie w ten sposób: „Wykazałem, że kolej i telegraf, te najwspanialsze wytwory ducha ludzkiego, są jego zwycięzcę nad czasem i przestrzenią, środkami zarówno pomocniczymi, jak i stymulującymi, zarówno do swobodnego poruszania się po całym kontynencie, jak i pośrednio do budowania braterstwa narodów”. Ale zdarzają się również inne oczywiście miejsca nie tylko Leszno, ale proszę zobaczyć Święciechowę i ratusz w Święciechowie. Przywołuje one historię orła, który został nadany Wielkiemu Księstwu Poznańskiemu, a potem został zmieniany. I pisze on o tym wydarzeniu w ten sposób: „2 lata temu radny rządowy Flottwell, jak się nie mylę, syn byłego nadprezydenta mianował nowego burmistrza Święciechowy, zobaczył on po objęciu urzędu, że w ratuszu znajduje się jeszcze dawny poznański orzeł i powiedział wskazując na niego prawdopodobnie jest nieaktualny, należy go usunąć. Teraz miasto Święciechowa jest bardzo dobrze nastawione wobec Wielkiego Księstwa i kiedy pod dyskusją weszła sprawa orła, który od 1815 roku całkowicie wyblakł w wyniku działania zachodnich burz, podjęto decyzją o jego odnowieniu. Teraz lśni świeżymi, młodzieńczymi kolorami, jakie miał tuż po swoich narodzinach”. Znowu ów orzeł, znowu historia o konflikcie polsko-niemieckim, czy prusko-niemieckim, ale jednak historia, która pokazuje interesujące konteksty. Zapewne Państwo, tak samo jak ja, są teraz ciekawi, a gdzie jest ten orzeł. Może burmistrz Święciechowy kiedyś nam powie. Ale również mówię o innych miejscach, które znajdują się obecnie w Polsce, np. mówi o Kołobrzegu i krótki cytat: „Rok 1840, czas nowej wiosny dla Prus otworzył bramy twierdzy Kołobrzegu dla uwięzionego arcybiskupa poznańskiego i gnieźnieńskiego, odwołano nadprezydenta Flottwella

i jego przyjazny następca zezwolił na polskie wykłady naukowe w Poznaniu. Ale wiecie moi Państwo, jak szybko obfity strumień wszystkich pięknych nadziei pochłonął (...). Chodzi o to, że w 1831 roku, po powstaniu listopadowym, nastąpiło prześladowanie, kolejna fana prześladowań, natomiast w 1840 już te 9 lat minęło i zaczyna dochodzić do odwilży. Proszę zobaczyć, wpuszczają arcybiskupa poznańskiego i gnieźnieńskiego i czekamy na Wiosnę Ludów, potem znowu będzie akcja. Ale również interesujące miejsca, porusza interesujące historie, takich jak np. Klępsk. Jest to miejscowość znajdująca się niedaleko Sulechowa. To, co Państwo widzą, to jest wnętrze kościoła, który był zbudowany w 1576 roku i był to kościół ewangelicki, natomiast jeszcze następny Miodary, który znajduje się koło Opola, to też był kościół ewangelicki i interesującą historią jest to, że z tych miejscowości, z tych miejscowości ewangelicy to byli pierwsi emigranci do Australii. I tak np. w prasie jeszcze w latach 1915-20, pamiętam, jak znajdowałem informację o leszczynianach, czy Niemcach leszczyńskich, czy z naszych okolic, którzy właśnie w Australii sadzili drzewko bożonarodzeniowe, czyli choinkę. A tutaj była taka historia, że postanowiono zjednoczyć ewangelików luterańskich i ewangelików kalwińskich, natomiast część ewangelików nie chciała, absolutnie nie chciała się zjednoczyć i w pewnym momencie musieli uciekać. Na Leszno było takie przełożenie, że obecny kościół ewangelicki, który jest na ul. Paderewskiego, to właśnie jest dawny kościół staroewangelicki, czy staroluterski właśnie tych, którzy musieli uciekać. Zdziwiające jest to, że ci ewangelicy w okresie międzywojennym to byli ewangelicy, Niemcy, którzy się w sposób bardzo konsekwentny opowiadali za państwem polskim. Mimo to, kiedy skończyła się wojna, to ten kościół w Miodarach, który Państwo widzą, został zburzony, bo był niemiecki. To, co mówi Metzig króciutko, nowy porządek obrad był niesiony na skrzydłach czerwonego orła z jednej wieży kościoła na drugą. Kaznodzieje staroluterscy uciekali, jak włóczędzy (...) w kraju. Kierasjerzy na przykościelny cmentarzu w Miodarach u uprawiali propagandę na rzecz unii. Cała parafia w Klęsku wyemigrowała z Prus z powodu wiary. Przy czym biednym ludziom tak długo wstrzymano paszporty, że wielu z nich skończyły się oszczędności, zanim postawili stopę na amerykańskiej ziemi. Nie pomyliłem się, oni wyjeżdżali do Australii, do Ameryki oczywiście też. Porusza również interesujące aspekty, jak np. kwestie tkaczy. W 1815 roku, kiedy stworzono Wielkie Księstwo Poznańskie, nasi tkacze z powodu ceł wprowadzonych przez Rosję zaczęli wyjeżdżać. I tak dlatego nasze Zaborowo stało się coraz mniejsze, coraz mniejsze, bo ci nasi tkacze wyjechali przede wszystkim do Zgierza. Również ten temat porusza, ten temat był kulturowo, jest kulturowo bardzo nośny, ponieważ nawet noblista Gerhart Hauptmann, który mieszkał w Jagniątkowie pod Jelenią Górą nawet napisał dramat, który jest powszechnie obecny w kulturze. On wspomina właśnie bardzo interesujący, w interesujący sposób, łącząc wielką politykę z małą polityką. Mówi: „Kilka razy polityka zagraniczna nie była najmocniejszą stroną Prus”. Proszę zwrócić uwagę, że zgadza, że potrafi, mimo że kocha te Prusy, potrafi widzieć krytycznie. „Ze szkodą dla spraw wewnętrznych. Długo trwało, zanim uznano królową Izabelę. Tymczasem pruski królewski handel morski zamknął swoje biura w Kadyksie, a Anglia porzuciła hiszpański rynek lnu. Po tym wszystkim wrocławscy jeździacy nauczyli głodujących tkaczy z Bielawy, jakie konsekwencje ma zasada legalności”. Proszę zobaczyć, wielka polityka, handel on to przekłada na biedę ludzi małych, takich jak tkacze. Jak bardzo charakterystyczne takie podejście, związane z hasłami Wiosny Ludów. Już długo Państwa nie będę tym za nudzał, zostały jeszcze 2 slajdy. Podlesie, gmina Walim, bardzo, bardzo małe miejsce. I właśnie to jest takie fascynujące, że w tej swojej książce znajdujemy

takie tropy kulturowe bardzo małych miast, nie odkrywamy ponownie Wrocławia, nie odkrywamy ponownie Poznania, mówimy o takich małych miejscowościach. Podlesie, jest to właśnie koło Wałbrzycha, znajdujemy taki krótki cytat: „Podczas wędrówki po okolicach przepięknej doliny rzeki Bystrzycy pokazano mi żelazny pień drzewa, który umieszczono na cześć Fryderyka Wielkiego w miejscu, w którym podczas wojny śląskiej przywiązał konia do lipy, którą wówczas połamała burza. Niedaleko mieszka gospodarz, którego dziadkowi lub pradziadkowi król zadał pytanie a ten go nie rozpoznał, powiedz mi za kim właściwie jesteś, za cesarzową, czy za królem? Odpowiedział widzi pan, drogi panie, żaden z nich nigdy w niczym nie pomoże. Coś niesamowicie dziwnego, to oczywiście nie jest wieża Eiffla, to nie jest coś, co jest na liście UNESCO, ale coś bardzo ciekawego, żelazna lipa, skoro tyle drzew rośnie, to jest żelazna lipa. Warto o tym pamiętać, warto o tym wiedzieć. Co więcej, przez kontakty internetowe ci, którzy mieszkają niedaleko bardzo się zainteresowali książką Metziga, że zjawia się ten trop kultury w literaturze. I teraz wrócę już ostatnim slajdem do naszych okolic. Wilkowice, ale niestety rozczaruję, ponieważ tylko w bardzo ogólnym nawiązaniu. Chodzi o to, że widział Metziga, że Niemcy i Polacy nie przenikali się tak bardzo, że to były miejscowości, tych Niemców było więcej, jak np. w Lesznie, a były miejscowości tak, jak w Kościanie, że ich nie było, ale były takie specjalne, nowo przywożone miejsca. I pisze, że niemieccy rolnicy, posiadający dom i pole, którzy przybywali w różnym okresie do prowincji, to niewielka gęstość zaludnienia oferowała im miejsce do osiedlania się, stanowi jedynie niewielką część populacji. Żyją w rozproszeniu, jedynie w najbardziej wysuniętych na zachód powiatach przygranicznych stanowią większą masę. Wilkowice są właśnie takim przykładem takich osiedleń, była taka komisja osiedleńcza, która znajdowała się w Poznaniu i ona wykupowała te polskie majątki i osadzała właśnie tych Niemców, którzy żyli w takich w cudzysłowie „gettach”, ponieważ nie potrafili się porozumieć z Polakami, a to były rozsiane te miejsce. I właśnie Wilkowice są znowu kulturowo bardzo, bardzo interesujące, bo są właśnie produktem tego typu idei, nieudanej idei osiedleńczej. Warto poznawać literaturę niemiecką o Polakach, przyznam, że nawet ze swoistą przyjemnością poznaję całą tą literaturę ostmarku, czyli literaturę, która zawsze mówiła o Polakach źle. To była literatura propagandowa, ale zamiast mówić o tych rzeczach, że Niemcy nas prześladowani, można spojrzeć na to w inny sposób. Spójrzmy w ten sposób, że Niemcy tak bardzo nas prześladowali, bo tak bardzo nie mogli sobie (...) z naszą kulturą. Co by nie mówić, to cały projekt rozbioru, to jest jedno wielkie fiasko. Okazało się, że Polska kultura była znacznie mocniejsza, znacznie silniejsza i poznawanie tej literatury, w której Niemcy tak bardzo się złością, mogą, może spowodować nawet z naszej strony swoisty rehot, nie tylko rehot historii, ale nasz osobisty rehot z powodu tych złości i niechęci. Metziga nie był osobą, która z nas drwiła, Metziga rozumiał polskie potrzeby i polskie prawa. Wynikało to w dużej mierze z wiary, wynikało również z tych doświadczeń życiowych, o których, przepraszam, mówiłem na początku, kiedy od wieku, 44 roku swego życia zaczął pisać i wspierać niepodległość polską. Więcej nie chciałbym Państwu opowiedzieć, znaczy, chcieć bym chciał, ale oczywiście nie miejsce i nie czas. Jeżeli ktokolwiek by chciał coś więcej się dowiedzieć, póki książka wydana, to oczywiście liczę na kontakt, chętnie opowiem w kuluarach, natomiast w tym miejscu chciałbym zamknąć. Mam nadzieję, że Państwa zainteresowałem, że literatura polityczna, socjologiczna Metziga, która była napisana 150 lat temu, wciąż przynosi bardzo interesujące treści, które wciąż możemy wykorzystać na nowo. Mówienie o prądach politycznych, czy o poglądach politycznych 150 lat temu, a wykorzystywanie motywów kulturowych w tego typu

literaturze, są to dwie rzeczy. Wydaje mi się, że ta druga, ten drugi aspekt jest dużo ciekawszy i dlatego postanowiłem Państwu dzisiaj powiedzieć o tych aspektach, o tych motywach bardziej niż o poglądach Metziga. Serdecznie dziękuję. Mam nadzieję, że Państwo, chociaż trochę, że Państwa chociaż trochę zainteresowałem tematem Metziga. Dziękuję.

Pan Przewodniczący Malepszy – Dziękuję bardzo Panu doktorowi Marcinowi Błaszowskiemu. Teraz czas na realizację kolejnego punktu.

Pkt 3. Wręczenie Wręczenie wyróżnień honorowych oraz podziękowań i nagród – wystąpienia okolicznościowe.

Pan Przewodniczący Malepszy – Rada miasta nadała 8 osobom tytuły „Zasłużonych dla Miasta Leszna”, a Pan Prezydent kilkudziesięciu postanowił wyróżnić i ten punkt poprowadzi Wiceprezydent Miasta Leszna Pan dr Piotr Józwiak. Bardzo proszę.

Pan Józwiak, II Zastępca Prezydenta Miasta Leszna – Szanowni Państwo, już mam okazję, jako wiceprezydent miasta po raz dziesiąty uczestniczyć w obchodach 17 stycznia, jako wiceprezydent, po raz dziewiąty w takiej uroczystej formie, po raz pierwszy w tej roli. Zawsze doskonale realizował to Pan Sekretarz Maciej Dziamski. Niestety, w ostatniej chwili, ze względów osobistych, musiałem go zastąpić, więc jest to zmiana trochę na szybko, więc z góry za wszelkie błędy przepraszam. Moje drogie koleżanki Karolina i Kinga powiedziały, że w razie czego mi pomogą. Ale, szanowni Państwo, mieszkańcy gminy, mieszkańcy miasta tworzą wspólnotę samorządową. Najwyższą formą, w jakiej nasz samorząd, a więc właśnie ci mieszkańcy mogą wyrazić swoje uznanie dla szczególnych dokonań konkretnych ludzi są nadawane przez Radę Miejską Leszna tytuły Honorowy Obywatel Miasta Leszna i Zasłużony dla Miasta Leszna. Pierwszy tytuł Zasłużonego dla Miasta trafi do Pani Grażyny Banasik. Pani Grażyna Banasik urodziła się w 1953 roku w Ostrzeszowie, gdzie skończyła szkołę podstawową i liceum połączonych, a w Poznaniu studium pedagogiczne. W 1978 zamieszkała w Lesznie, przez wszystkie lata pracowała w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym w Lesznie, w Lesznie działała i działała dalej społecznie. Przez kilkanaście lat była prezesem Leszczyńskiego Banku Żywności, w latach 2003-2016 działała w zarządzie Leszczyńskiego Klubu Speedrowerowego Szawer, który w tym okresie zdobywał sukcesy światowe i krajowe. Przez wiele lat prowadziła akcję charytatywną Spichlerz Dobroci, była wieloletnim czynnym działaczem klubu żużlowego Unia Leszno, była też radną Rady Miejskiej Leszna od III do VII kadencji. O odebranie wyróżnienia proszę Panią Grażynę Banasik, a wyróżnienie wręczą oczywiście Pan Przewodniczący Tomasz Malepszy oraz Pan Prezydent Łukasz Borowiak.

Pani Banasik – Wysoka Rado, chciałam Wam podziękować za docenienie tych wielu lat, które starałam się pracować na rzecz mieszkańców Leszna. Prawdą jest także to, że było mi łatwiej będąc radną 13 lat organizować te akcje wszystkie, ale bez ludzi, bez młodzieży, których udało mi się do tych wszystkich akcji zmobilizować nie było by nic. Dlatego ten tytuł i wyróżnienie chcę podziękować wszystkim, którzy mnie wspierali, których było tak dużo i mieli ochotę i mają nadal ochotę. Także na ile będę jeszcze mogła, to wspieram dziewczyny z Leszczyńskiego Banku Żywności, które mnie pokonały tak naprawdę, bo moja

działalność w Leszczyńskim Banku była o wiele mniejsza, a w tej chwili dziewczyny poszły bardzo szeroko, także gratuluję im i na ile będę mogła, tak będę ich wspierać.

Pan Józwiak, II Zastępca Prezydenta Miasta Leszna – Szanowni Państwo, kolejne wyróżnienie trafi do rąk Pani Stanisławy Nawrockiej. Pani Nawrocka urodziła się 25 sierpnia 1951 roku w Lesznie, przepracowała jako pielęgniarka 20 lat, w 1993 roku przeszła na emeryturę, od 1990 realizuje się w działalności społecznej. Wtedy właśnie zainicjowała akcję pomocy dzieciom ze skażonych terenów Białorusi. Po awarii elektrowni atomowej w Czarnobylu. Grupa nieformalna, która wspierała ją w tym przedsięwzięciu, po przyjęciu ponad 1000 dzieci z Białorusi, została przekształcona Fundacją Odzew, której działalność każdy z nas tutaj, oczywiście w Lesznie doskonale zna. Pani Stefania Nawrocka od wielu lat promuje regionalny patriotyzm, organizuje rajdy piesze z okazji odzyskania niepodległości, wieczornice powstańcze, promujące zwycięskie Powstanie Wielkopolskie i jej dowódcę Generała Józefa Dowbora-Muśnickiego, coroczne obchody imienin ulicy z okazji właśnie imieniem Generała. O odebranie wyróżnienia proszę Panią Nawrocką, wyróżnienie wręczy Pan Tomasz Malepszy, Przewodniczący Rady Miejskiej Leszna oraz Pan Łukasz Borowiak, Prezydent Miasta Leszna. Kolejne wyróżnienie powinno trafić do rąk Pani prezes Marii Zielony. Niestety też ze względów osobistych nie jest z nami, dzisiaj nie mogła być z nami tutaj obecna. Na pewno znajdziemy inną okazję, być może Pan Przewodniczący mówił na kolejnej sesji. Natomiast kolejne wyróżnienie przyznane decyzją Rady Miejskiej trafi do rąk Pana Marka Niemczyka. Pan Marek Niemczyk urodził się 28 marca 1960 roku w Pniewach koło Poznania, jest absolwentem I Liceum Ogólnokształcącego w Lesznie, ukończył studia na Akademii Rolniczej, posiada dyplom MBA, pracował w spółce C&C Partners od samego początku jej istnienia, czyli roku 1992. W latach 2002-2017 zajmował stanowisko prezesa zarządu. Pierwsze lata historii firmy to olbrzymi nakład pracy, by z małej firmy uczynić ją wiodącą na polskim rynku telekomunikacji. Kluczowym rokiem w historii firmy jej rozwoju był rok 1998, w którym to roku firma dołączyła do holenderskiej grupy kapitałowej TKH Group NV. Zaowocowało to wieloma inwestycjami, w których pozyskanie osobiście zaangażowany był Pan Niemczyk, a które to inwestycje z pewnością pozwoliły umieścić Leszno na mapie świata w branży zaawansowanych technologicznie producentów branży motoryzacyjnej, rynku budowlanego, czy też systemów bezpieczeństwa. Kierowana przez lata przez Pana Marka Niemczyka firma wspierała lokalną społeczność i samorząd w różnorodnych wydarzeniach kulturalnych i sportowych. Ten sposób funkcjonowania od początku istnienia firmy był wpisany w strategię C&C i jest nadal realizowany. O odebranie wyróżnienia proszę Pana Marka Niemczyka, a wyróżnienie oczywiście wręczą Pan Przewodniczący Tomasz Malepszy oraz Pan Prezydent Łukasz Borowiak. Kolejne wyróżnienie trafi do rąk Pana Janusza Skrzypczaka. Pan Janusz Skrzypczak urodził się w 1958 roku w Poznaniu od 20. roku życia mieszka w Lesznie, jest absolwentem Liceum Ogólnokształcącego nr 7 w Poznaniu i Technikum Mechaniki Precyzyjnej. Z domu rodzinnego wyniósł zmiłowanie do historii i szacunek do przedmiotów zabytkowych. W 1990 roku, kiedy właściciele nieruchomości odzyskali władanie nad swoimi nieruchomościami, otworzył w rodzinnej kamienicy komis 1001 Drobiazgów. Po uzyskaniu od Ministerstwa Kultury i Sztuki koncesji na handel przedmiotami zabytkowymi, wydanej w dniu 28 sierpnia 1990 roku, działalność Pana Janusza Skrzypczaka została poszerzona o działalność antykwaryczną. Prowadząc jedyne w Lesznie koncesjonowany antykwariant, dokonywał selektywnych zakupów, co pozwoliło mu zgromadzić pokaźny zbiór przedmiotów związanych z historią Leszna.

Bardzo często dzieli się swoją wiedzą z redaktorami gazet leszczyńskich, leszczyńskimi instytucjami, szukającymi wiedzy o przeszłości naszego miasta, udziela wywiadów prasowych i radiowych na tematy nurtujące czytelników i słuchaczy. Dzięki współpracy i pod patronatem Miejskiej Biblioteki w Lesznie napisał książkę o 100 zegarach z własnej kolekcji, książka ukazała się w roku 2020 i była ważnym wkładem w uroczystości związane ze 100. rocznicą powrotu Leszna do Macierzy. Współpracując z Telewizją Leszno, wspólnie nakręcili ponad 600 programów, które przybliżając posiadane przez Pana Janusza eksponaty, przybliżają nam historię. Od samego początku jest kuratorem cyklicznego Dnia Kolekcjonera, który corocznie przyciąga szeroką grupę kolekcjonerów i cieszy się dużym powodzeniem u mieszkańców Leszna. O odebranie wyróżnienia, nagrody proszę Pana Janusza Skrzypczaka, a o wręczenie Pana Prezydenta oraz Pana Przewodniczącego.

Pan Skrzypczak – Na ogół mówię z głowy, ale dzisiaj sobie przygotowałem kartkę. Ponieważ ostatnie wyróżnienie, jakie dostałem było w 1979 i wręczał mi je dr Stefan Grys, jako pracownikowi Akwawitu. Bardzo dziękuję za to zaszczytne wyróżnienie, dziękuję Towarzystwu Przyjaciół Muzeum Okręgowego w Lesznie za złożenie wniosku by nadać mi ten wyjątkowy tytuł. Miło mi również, że wniosek został przyjęty jednogłośnie. Przyjemnie być uhonorowanym za własną działalność. Jestem regionalistą i poczuwam się byciem ambasadorem Leszna, ponieważ wszędzie jestem dumny z tego, że jestem z Leszna. Pandemia pozbawiła mnie możliwości uroczystego obchodzenia 30 lat prowadzenia antykwariatu i też jakby powiem też nie pozwoliła na promocję właśnie wspomnianej książki o 100 moich leszczyńskich zegarach. W tym roku mam 20 lat prowadzenia własnej autorskiej Galerii 1001 Drobiazgów. Zawsze liczę tylko na siebie i swoje możliwości. Dziękuję mojej żonie za wspólne działanie oraz wsparcie które trwa ponad 40 lat, dziękuję najbliższej rodzinie za to, że zawsze mogę liczyć na ich ofiarną pomoc. Kocham starocie.

Pan Józwiak, II Zastępca Prezydenta Miasta Leszna – A ja tylko do tego dodam, że książka, jak wiem rozeszła się tak szybko w pełnym nakładzie, że nie wiem, co by trzeba było zrobić, gdyby te promocje książki faktycznie odbywały się na pełną skalę. Szanowni Państwo, kolejne wyróżnienie zostanie wręczone Panu dr Marianowi Zielińskiemu. Pan Marian Zieliński to lekarz medycyny, posiadający specjalizację w zakresie endokrynologii, chorób wewnętrznych. Urodził się 2 lipca 1952 roku w Lesznie, 27 czerwca 1977 roku ukończył studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Poznaniu. Uzyskał I stopień specjalizacji w chorobach wewnętrznych w 1981 roku w Koszalinie, a II stopień specjalizacji w chorobach wewnętrznych w 1984 roku w Poznaniu. Od 1988 roku prowadził Wojewódzką Poradnię Endokrynologiczną w Lesznie, pierwszą w południowej Wielkopolsce, a po zdanej wiosną 1992 roku egzaminie był pierwszym specjalistą endokrynologiem w Lesznie. W styczniu 1991 roku powołał poradnię i diagnostykę Meridian, pierwszy w Lesznie prywatny zespół gabinetów specjalistycznych i diagnostyki. Do 2000 roku przyjmował w poradni endokrynologicznej przy szpitalu wojewódzkim w Lesznie. Od 2001 roku prowadzi prywatną praktykę lekarską, od 1995 roku zajmuje się propagowaniem wiedzy o chorobie cywilizacyjnej, jaką jest osteoporoza. W oparciu o nowoczesną aparaturę prowadził leczenie chorych z osteoporozą, zagrożonych złamaniami kości. W 2004 roku jako pierwszy w Lesznie wprowadził zabiegi z zastosowaniem laserów w medycynie estetycznej i chirurgii drobnych zmian skóry i przydatków skóry. Niedawno minęło 30 lat jego pracy na rzecz mieszkańców Leszna. O odebranie wyróżnienia proszę Pana

dr Mariana Zielińskiego, a o wręczenie Pana Przewodniczącego Tomasza Malepszego, Pana Prezydenta Łukasza Borowiaka oraz Pana Przewodniczącego Adama Kośmidra. Kolejne 2 wyróżnienia zostały przyznane pośmiertnie; pierwsze z nich zostało przyznane pośmiertnie Panu Eugeniuszowi Borowiakowi. Pan Eugeniusz Borowiak urodził się 19 października 1946 roku w Piotrowicach pod Leszmem. Jego rodzice związani byli ze szkolnictwem, szkołę podstawową skończył w Święciechowie, liceum w Lesznie, a studia na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii ukończył na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu, pracę zawodową Pan Eugeniusz Borowiak rozpoczął po studiach 1 września 1968 roku, w II Liceum Ogólnokształcącym, któremu pozostał wierny aż do emerytury. Od pierwszych chwil pracy w szkole okazał się wyjątkowym nauczycielem, w ocenie pracy dokonanej przez inspektora szkolnego po 7 latach od jego rozpoczęcia czytamy, cytując: „Jest bardzo dobrym nauczycielem, doskonale zna swój przedmiot pod względem rzeczowym i metodycznym, w nauczaniu stosuje metody aktywizujące, osiąga bardzo dobre wyniki w pracy dydaktyczno-wychowawczej, posiada wysoki autorytet wśród uczniów i nauczycieli”. Pan Eugeniusz Borowiak angażował się również pracą społeczną, przez prawie 24 lata pełnił funkcję zastępcy dyrektora II Liceum Ogólnokształcącego, w tym czasie współtworzył klimat dobrej, troszczącej się o uczniów szkoły, integrując jednocześnie grono pedagogiczne. Wniosek o nadanie odznaczenia Zasłużony dla Miasta Leszna dla Pana Eugeniusza Borowiaka wraz z uzasadnieniem przyjęła i podjęła jednogłośnie rada pedagogiczna II Liceum Ogólnokształcącego im. Mikołaja Kopernika w Lesznie, wniosek ten zyskał jednogłośnie aprobatę Rady Miejskiej Leszna. Eugeniusz Borowiak za swoje zaangażowanie otrzymał wiele nagród, w tym Złoty Krzyż Zasługi oraz Medal Komisji Edukacji Narodowej. Otrzymał również coś znacznie ważniejszego: szacunek i rzeczywistą, głęboką sympatię, jaką żywili do niego jego podopieczni oraz współpracownicy. O odebranie wyróżnienia proszę Panią Elżbietę Borowiak wraz z synami Marcinem Borowiakiem, Michałem Borowiakiem oraz siostrę Aurelię Weryszko wraz z braćmi Wiesławem i Przemysławem Borowiakiem. Wyróżnienie wręczą Pan Tomasz Malepszy, Przewodniczący Rady Miejskiej Leszna i Pan Łukasz Borowiak, Prezydent Miasta Leszna. Kolejne z przyznanych pośmiertnie wyróżnień zostało przyznane Panu mec. Grzegorzowi Jurkiewiczowi. Pan mec. Grzegorz Jurkiewicz był z urodzenia leszczyńianinem, absolwentem I Liceum Ogólnokształcącego i absolwentem Wydziału Prawa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Ponad 40 lat prowadził kancelarię adwokacką w Lesznie. Dzięki kompetencji zawodowej i kulturze osobistej szybko zdobywał uznanie mieszkańców miasta i regionu leszczyńskiego. Często bezinteresownie doradzał mieszkańcom, rodzinom, które znalazły się w trudnej sytuacji materialnej. Jednocześnie adwokat Grzegorz Jurkiewicz był aktywny społecznie na rzecz leszczyńskiego środowiska. Swoją prawniczą wiedzą wspomagał zarząd klubu sportowego Unia Leszno, był pasjonatem tenisa ziemnego i założycielem Leszczyńskiego Towarzystwa Tenisowego, przez kilkanaście lat pełnił funkcję prezesa Towarzystwa. Aktywność w realizowaniu funkcji prezesa pozwoliła na popularyzację tej dyscypliny sportowej. Na kortach przy tzw. ćwiczni odbywało się wiele wydarzeń tenisowych, nie tylko o charakterze rekreacyjnym, ale i sportowym. Uświetniały one i ubogaciły programy nawiązujące do ważnych wydarzeń w historii Polski i Leszna. Adwokat Grzegorz Jurkiewicz był całe życie zawodowe i osobiste, związane z Leszmem, był człowiekiem o dużej kulturze osobistej, skromnym i życzliwym, o znakomitej wiedzy prawniczej. Jego postawa osobista i zawodowa uczyniła go autorytetem nie tylko

w lokalnym środowisku prawniczym, cieszył się szacunkiem i uznaniem leszczynian. Adwokat Grzegorz Jurkiewicz pełnił funkcję kierownika zespołu adwokackiego w Lesznie, który skupiał wszystkich adwokatów z Leszna i terenu leszczyńskiego, był członkiem Okręgowej Rady Adwokackiej w Poznaniu, za swoje zasługi dla adwokatury otrzymał Odznaczenie Adwokatura Zasłużonym. Nie tylko w lokalnym środowisku prawniczym uważany jest za kontynuatora etosu zawodowego swoich znakomitych poprzedników z okresu międzywojennego i późniejszego. O odebranie wyróżnienia proszę Panią Ewę Jurkiewicz, żonę Pana mecenasa. Wyróżnienie wręczą, oczywiście Pan Przewodniczący Tomasz Malepszy oraz Pan Prezydent Łukasz Borowiak. Szanowni Państwo, ostatnie z przyznanych przez Radę Miejską wyróżnień ma charakter instytucjonalny. I tak, Rada Miejska Leszna przyznała tytuł Zasłużonego dla Miasta Leszna 19. Samodzielnemu Oddziałowi Geograficznemu. 11 września 1953 roku zarządzeniem szefa sztabu generalnego, powołany został 19. Samodzielny Oddział Topograficzny, pierwszym dowódcą został kpt. Henryk Filipek. W latach 1953-1970 oddział stacjonował w Komorowie, gdzie realizował zadania związane z odbudową państwa polskiego po II wojnie światowej. W 1970 roku nastąpiła gruntowna reorganizacja służby topograficznej, która polegała na podporządkowaniu tych jednostek dowódcom okręgów wojskowych. W drugiej połowie 1970 roku oddział został przeniesiony do Leszna i podporządkowany dowódcy Śląskiego Okręgu Wojskowego, oddział został zarejestrowany w byłych koszarach 17. Pułku Ułanów Wielkopolskich. Na przestrzeni lat wielokrotnie zmieniała się nazwa oddziału, by ostatecznie w 2003 roku przyjąć nazwę 19. Samodzielny Oddział Geograficzny, co właściwie odzwierciedla charakterystykę i cechy wykonywanych zadań specjalistycznych. W ostatnim czasie były to zadania wsparcia informatycznego danych o różnego rodzaju obiektach np. o przeszkodach lotniczych. 19. Samodzielny Oddział Geograficzny jest jednostką powołaną do realizacji zadań w zakresie zabezpieczenia geograficznego sił zbrojnych. Dzięki przyjętym rozwiązaniom oddział jest w stanie realizować zadania nie tylko na rzecz Wojska Polskiego, ale sił NATO i Unii Europejskiej. Przykładem powyższych zdolności jest udział żołnierzy oddziału w misjach pokojowych w Bośni i Hercegowinie, Kosowie, Iraku i Afganistanie. Kilkakrotnie oddział był organizatorem wiosennych ogólnopolskich mistrzostw ziemi leszczyńskich w biegach na orientację. W 2023 roku jednostka obchodziła jubileusz 70-lecia. O odebranie wyróżnienia proszę płk. Andrzeja Ceglewskiego, dowódcę 19. Samodzielnego Oddziału Geograficznego. Wyróżnienie wręczą Pan Przewodniczący Tomasz Malepszy oraz Pan Prezydent Łukasz Borowiak.

Pan płk Ceglewski – Szanowny Panie Prezydencie, szanowny Panie Przewodniczący Rady Miejskiej, szanowni radni, bardzo dziękuję za przyznanie 19. Samodzielnemu Oddziałowi Geograficznemu odznaczenia Zasłużony dla Miasta Leszna. W delegacji razem ze mną wyróżnienie odebrali dowódca grupy ppłk Dariusz Goszczyński, szef sekcji mjr Jacek Górecki. Drodzy uczestnicy dzisiejszej uroczystości, oddział we wrześniu ubiegłego roku obchodził 70. rocznicę powstania. Większość swojego istnienia, bo już ponad 53 lata, oddział funkcjonuje w Lesznie, a więc to wyróżnienie jest dla wszystkich aktualnych żołnierzy i pracowników oddziału, ale tych kilka pokoleń kartografów, geodetów, topografów, żołnierzy zabezpieczenia, również dla nich jest to wyróżnienie, którzy wcześniej współtworzyli społeczność miasta Leszna. Żołnierze angażują się w życie społeczne miasta, współpracujemy ze szkołami, współpracujemy z organizacjami pozarządowymi, ze stowarzyszeniami, współpracujemy z organizacjami i klubami sportowymi.

Aktualnie, oprócz zadań statutowych, zasadniczych, czyli realizacji pomiarów na obiektach sił zbrojnych na terenie całego kraju, oprócz wykonywania opracowań kartograficznych, analiz geoprzestrzennych, aktualizacji map, oprócz tych zadań bardzo intensywnie pracujemy nad rozwojem naszego oddziału. Pozyskujemy nowy sprzęt, tworzymy nowe mobilne zespoły zabezpieczenia geograficznego, budujemy nowe zdolności rozpoznania geoprzestrzennego. Bardzo intensywnie pracujemy nad sprowadzeniem do jednostki bardzo zaangażowanej, bardzo wyspecjalizowanej technologii, w cudzysłowie powiem „technologii najwyższych lotów”, z czego miasto i jego mieszkańcy również będą mogli się szczycić. Szanowni Państwo, to wyróżnienie jest dla nas bardzo ważne i wyjątkowe. Takie wydarzenia, jak dzisiejsze powodują, iż jestem bardzo dumny, że dowodzę 19. Samodzielnym Oddziałem Geograficznym, a moi żołnierze są dumni, że służą w tej jednostce. To odznaczenie mobilizuje nas do jeszcze bardziej wyłożonej pracy na rzecz ojczyzny, na rzecz sił zbrojnych i dla dobra naszego miasta Leszno. Dziękuję bardzo.

Pan Józwiak, II Zastępca Prezydenta Miasta Leszno – Szanowni Państwo, przyznane przez Radę Miejską Leszno wyróżnienia to nie jedyne nagrody, jakie w dniu dzisiejszym otrzymują osoby, które w sposób szczególny zaznaczają swoją obecność w życiu naszej lokalnej społeczności. W tym roku po raz trzeci we współczesnej historii miasta Leszno Prezydent Miasta Leszno również wręczy specjalne wyróżnienie. Honorowy Ambasador Miasta Leszno to tytuł, który w założeniu ma trafiać do osób szczególnie zaangażowanych w budowanie trwałych i wartościowych relacji, służących promowaniu naszego miasta i budowaniu pozytywnego wizerunku. Poprzednie tytuły otrzymali Pan rektor uniwersytetu w Dunaújváros András István oraz w zeszłym roku Wiceprezydent Zabrze Krzysztof Lewandowski. Trzecim laureatem tego zaszczytnego wyróżnienia jest Pan Janusz Kołodziej, zawodnik Unii Leszno. W tym momencie już chyba nic nie musiałbym mówić. Pan Janusz Kołodziej urodził się w 27 maja 1984 roku w Tarnowie, przez całą karierę był związany z dwoma polskimi klubami: Unią Tarnów, której jest wychowankiem oraz Unią Leszno. Pan Janusz Kołodziej to wielokrotny reprezentant Polski, jeden z najbardziej utytułowanych zawodników polskiego żużla, czterokrotnie zdobył tytuł Indywidualnego Mistrza Polski i raz młodzieżowy tytuł mistrza kraju, z reprezentacją zdobył Drużynowy Puchar Świata 2011, 2010, 2023 oraz Drużynowe Mistrzostwo Świata Juniorów 2005. Janusz Kołodziej ma też na koncie trzy zwycięstwa w Złotym Kasku i po jednym w Brązowym Kasku i Srebrnym Kasku. Obecnie jest kapitanem i liderem drużyny Unia Leszno. Jako uczestnik zawodów o randze nie tylko krajowej, ale i międzynarodowej zawsze podkreśla w swoich wypowiedziach, że Leszno to jego drugi dom. Ma ogromny sentyment do miasta oraz leszczyńskich kibiców. Dla miasta to znacząca wartość promocyjna, szczególnie zważywszy na fakt niezwyklej popularności sportu żużlowego w Polsce i za granicą. Zapraszamy Pana Janusza Kołodzieja.

Pan Kołodziej – Znowu trójka; 3, 3, 3, pierwsze miejsce to 3 punkty, więc sytuacja jest taka, że ponad 20 lat temu trafiłem do Leszno, w ogóle, no nie na zawody, więc dla mnie to jakby taki inny zupełnie powód i wtedy człowiek zauważa zupełnie inne rzeczy. Muszę powiedzieć, dla mnie trochę dziwne, bo patrzyłem na Leszno, mogłem jakby jeździć po ulicach, oglądać, co tutaj się dzieje. Oczywiście, Leszno zawsze podziwiałem za to, że oczywiście to jest najbardziej utytułowany klub, więc każdy by chciał tu jeździć, więc to było też takie moje jakby marzenie, ale ja byłem od zawsze zakochany w innej Unii, czyli w tej, której się wychowałem, czyli Unia Targów, no i co, minęło 10 lat i doszedłem trochę do ściany, bo jednak był taki moment, że zacząłem się zastanawiać, czy nie chcę skończyć jednak przygody

z tym sportem, ponieważ przestało mnie to bawić. No i wtedy doszedłem do bardzo trudnej decyzji, czyli zmiany klubu, to jest, to była naprawdę bardzo trudna dla mnie decyzja, bo od zawsze byłem jakby w swoim macierzystym klubie zakochany i to nie było proste, natomiast się wreszcie udało. Tak myślałem, że to będzie gwóźdź do trumny, że gdy zmienię ten klub, to jednak okaże się, że się nie nadaję rzeczywiście do tego sportu, a wyszło zupełnie inaczej. Postać, jeśli mogę wspomnieć o tym, bo nie wiem, czy mogę, ale wspomnę, bo to mam w sercu, Józefa Dworakowskiego była dla mnie, budziła wiele strachu, bo widziałem Pana Józefa w wielu takich trudnych chwilach, nie powiem było głośno i nerwowo i nie wiedziałam jak tutaj będzie, przy tych rozmowach, natomiast okazało się zupełnie inaczej, bardzo pozytywnie i dużo ciepła mnie spotkało na tym pierwszym spotkaniu, oczywiście bardzo szybko porozumieliśmy się, nie było w ogóle o czym rozmawiać. Pan Józef Dworakowski do dzisiaj wspomina to, że jestem jedynym zawodnikiem, do którego jechał pół drogi, ale ja wiem, że to chodzi o Krzyśka Cegielskiego, który porusza się na wózku i po prostu nie chciał go fatygować. I co, tak się zaczęło moja przygoda z Leszmem. Miał być jeden sezon, a na to wychodzi, że to już będzie mój dziesiąty, więc wydaje mi się, że flow jest bardzo dobre. Chciałbym jeszcze dziesięć, natomiast wydaje mi się, że mam, czuję się na 15, 20 lat, natomiast ciało trochę jest, ma inaczej, natomiast w ogóle się tym nie przejmuję, postaram się zrobić co się da, żeby dobrze reprezentować nasz klub. Mam nadzieję, że nasi zawodnicy ciągle to robią i jesteście najbardziej utytułowanym klubem w Polsce, więc to wiele znaczy i naprawdę wiercie mi, że pod tym względem Unia Leszno jest naprawdę bardzo wyjątkowa. Miejmy nadzieję, że tacy będziemy wyjątkowi do końca naszego życia. Dziękuję bardzo.

Pan Józwiak, II Zastępca Prezydenta Miasta Leszna – Ponadto w dniu dzisiejszym nagrody Prezydenta Miasta Leszna za działalność w sferze kultury otrzyma też kilka dalszych osób. Jako pierwszą zapraszam Panią dr Barbarę Foryńską, doktor nauk humanistycznych, doradcę metodycznego w Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Lesznie, nauczycielkę Zespołu Szkół Ekonomicznych w Lesznie, autorkę, reżyserkę i producentkę wielu inicjatyw edukacyjnych, w które udaje się zaangażować bardzo licznie leszczyńską młodzież, z powodzeniem prowadzi też Klub Aktywnego Historyka. Zapraszam. Drugą osobę, którą chciałbym zaprosić, to praktycznie nie musiałbym nic odczytywać, jest Pani dr Janina Małgorzata Halec. Wszyscy Państwo ją doskonale znają. Doktor nauk humanistycznych, regionalistka, animatorka kultury, popularyzatorka literatury, czytelnictwa etc., etc., długoletnia dyrektor Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej, a później Miejskiej Biblioteki Publicznej im. Stanisława Grochowiaka w Lesznie, autorka książek z serii *Cives Nostri* doktorze Bronisławie Świdorskim oraz, co ważne o doktorze Janie Metzigu, czym wczoraj zainaugurowaliśmy Rok Jana Metziga w Lesznie. Zapraszamy Panią. Kolejną osobą w dziedzinie, w sferze kultury wyróżnioną przez Pana Prezydenta jest Pan Jakub Chwastyniak, uczeń I Liceum Ogólnokształcącego im. Rodu Leszczyńskich w Lesznie, przez lata uczeń Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. Romana Maciejewskiego w Lesznie, laureat licznych konkursów ogólnopolskich i międzynarodowych w kategorii solistycznej i zespołów kameralnych. Zapraszamy. Kolejną wyróżnioną osobą jest Pan dr Adam Podsiadły, historyk, regionalista, w zeszłym roku bardzo mocno zaangażowany w organizację konferencji i spotkań związanych z dr Janem Jonstonem, a także udział w imprezach i organizację konferencji związaną ze 150. rocznicą urodzin gen. Józefa Hallera i posadowieniem pomnika w Lesznie. Zapraszamy. Kolejną wyróżnioną osobą jest ks. Konrad Rapior, *spiritus movens*

zespołu muzycznego Pinokio Brothers, gitarzysta, a w zasadzie multiinstrumentalista aranżer zespołu The Kopernix, znanego nam wszystkim, działającego przy II Liceum Ogólnokształcącym w Lesznie, katecheta pasjonat kultury, historii, sztuki, literatury i muzyki. Zapraszamy księdza. Kolejną wyróżnioną osobą jest Pan Zenon Rychliński, dyrygent chóru Cecylia, osoba charyzmatyczna, która własną, ciężką pracą buduje panującą w najstarszym chórze kościelnym w Lesznie wspaniałą atmosferę, życzliwości, tolerancji i szacunku. Zapraszamy. W dniu dzisiejszym nagrody Prezydenta za działalność sportową i szczególne osiągnięcia w tym zakresie otrzymują Pan Kacper Pabisiak, trener Shinto Klub Karate Leszno, pracujący z dziećmi i młodzieżą, przybliżając tajniki karate młodym adeptom tej dyscypliny, którzy to zawodnicy w zeszłym roku osiągnęli bardzo liczne sukcesy na zawodach krajowych, regionalnych i międzynarodowych. Kolejną wyróżnioną osobą jest Kacper Stachowiak, zdobywca medali i pucharów w Polsce i na arenie międzynarodowej w squasha, brązowy medalista Drużynowych Mistrzostw Polski 2023 oraz złoty medalista turnieju Międzynarodowego w Pradze 2023, Czechy. Zapraszamy. Kolejną osobą, która otrzymuje nagrodę, jest Pan Robert Stańczyk, długoletni trener piłki nożnej, nauczyciel wychowania fizycznego Szkoły Podstawowej nr 7, wychowawca wielu pokoleń adeptów piłki nożnej. Pod wodzą Pana trenera, dwunastoletni piłkarze ze Szkoły Podstawowej nr 7 w Lesznie zajęli II miejsce w finale XXII edycji Pucharu Tymbarku 2023, największego dziecięcego turnieju piłkarskiego w Europie, który odbył się na stadionie PGE Narodowy w Warszawie, turnieju, który oglądaliśmy z zapartym tchem na żywo, ponieważ transmisja tutaj była bardzo licznie oglądana i była transmitowana bardzo. Bardzo serdecznie Pana trenera zapraszamy. Kolejną osobą jest Maja Mielcarek, zawodnik klubu kręglarskiego Polonia 1912 Leszno, zdobywczyni tytułu II Wicemistrzyni Świata do lat 18 w konkurencji sprint. Zapraszamy. Zostajemy w świecie sportu kręglarskiego, gdyż kolejnym wyróżnionym jest zawodnik klubu kręglarskiego Polonia 1912 Leszno Pan Piotr Kraczewski. Pan Piotr zdobył 2 medale Kręglarskich Mistrzostw Świata do lat 18, tytuł Drużynowego Pierwszego Wicemistrza Świata oraz indywidualny tytuł Drugiego Wicemistrza Świata. Zapraszamy bardzo serdecznie Piotra Kraczewskiego. Dziękujemy bardzo serdecznie. Ostatnią wyróżnioną przez Pana Prezydenta osobą w sporcie jest Pan Marek Tyczyński, prezes UKS „Grom” Leszno, trener i wychowawca dzieci i młodzieży. Od ponad 35 lat pokazuje, że sporty walki to nie tylko sport, ale to przede wszystkim droga życia i właściwego postępowania. Szanowni Państwo, nagrody Prezydenta miasta Leszna za działalność w szeroko pojętej pomocy społecznej otrzymują Pani Manuela Czarnul, nauczycielka z 29-letnim stażem, wychowawczyni klas sportowych i integracyjnych, przewodniczący Komisji do spraw Programu Wychowawczo-Profilaktycznego szkoły, angażowała się również mocno w organizację pomocy dla uchodźców z ogarniętej wojna Ukrainy. Zapraszamy Panią Manuellę Czarnul. Kolejna osobą jest Pani Hanna Misiak-Gała, od 2010 roku pełni funkcję tłumacza języka migowego, terapeuty zajęciowego i asystenta rodziny w Kole Terenowym Polskiego Związku Głuchych w Lesznie, jest inicjatorem wielu działań i projektów skierowanych do osób niesłyszących. Pani Hanna jest zawsze gotowa do niesienia pomocy drugiemu człowiekowi, a swoją pracę wykonuje z pasją, zaangażowaniem i oddaniem. Bardzo serdecznie Panią zapraszamy. Kolejną wyróżnioną osobą jest Pani Joanna Ossowska. Pani Joanna Ossowska od 2015 pełni funkcję skarbnika zarządu Stowarzyszenia Kolory. Jest inicjatorką wielu działań i projektów skierowanych do osób przewlekle chorych, wymagających opieki paliatywnej i hospicyjnej. Pani Joanna jest zawsze gotowa do

niesienia pomocy drugiemu człowiekowi, a swoją pracę wykonuje z pasją, zaangażowaniem i oddaniem. Zapraszamy. Kolejną osobą jest Pani Danuta Sołtysik. Pani Danuta Sołtysik od 2018 roku pełni funkcję członka zarządu Stowarzyszenia Zaborowianie, jest inicjatorką wielu działań i projektów skierowanych do seniorów. Pani Danuta jest zawsze gotowa do niesienia pomocy drugiemu człowiekowi. Swoją pracę wykonuje z pasją, zaangażowaniem, szacunkiem do innych i oddaniem, aktywnie uczestniczy w działalności Towarzystwa Gimnastycznego Sokół. Bardzo serdecznie zapraszamy. Kolejną osobą jest Pani Danuta Spychaj-Duszyńska była wiceprzewodnicząca organizacji Międzyzakładowej NSZZ Solidarność. Bezinteresownie niosąca od lat pomoc innym i z dużym zaangażowaniem włączająca się w organizowanie pomocy osobom potrzebującym. Bardzo serdecznie Panią zapraszamy. Kolejna nagroda trafi do rąk Pani Marietty Szymkowiak. Pani Marietta przez ostatnie 6 lat była koordynatorką mieszkań treningowych Caritas Archidiecezji Poznańskiej, przeznaczonych dla młodych kobiet opuszczających pieczę zastępczą oraz kobiet w ciąży i z dziećmi, znajdujących się w sytuacji kryzysowej. Jako koordynatorka podjęła się zadania nie tylko organizacji pracy zespołu treningowego, ale także sprawowania opieki nad każdym aspektem tego projektu. Dzięki ogromnemu zaangażowaniu i poświęceniu Pani Marietty Szymkowiak wiele mieszkank mogło podjąć wyzwania samodzielnego życia. Kolejna nagroda trafi do rąk Pana Andrzeja Defitowskiego, aktywnego działacza społecznego, współorganizatora akcji Paczka dla Bohatera na Wschodzie, to także wolontariusz opiekujący się ludźmi starszymi i takimi, którzy nie są w stanie samodzielnie egzystować. Bardzo serdecznie zapraszamy. Kolejna wyróżniona osoba to Pan Ryszard Piekarczyk, aktywny działacz związkowy, współorganizator akcji Paczka dla Bohatera na Wschodzie, angażował się bardzo mocno w pomoc uchodźcom z Ukrainy, a także od lat konsekwentnie dba o groby powstańców wielkopolskich. Zapraszamy. Przedostatnią osobą, która otrzymuje nagrodę, jest Pan Aleksander Świgoń, który od 2015 roku pełni funkcję Wiceprezesa Zarządu Stowarzyszenia Uniwersytet Trzeciego Wieku, jest inicjatorem wielu działań skierowanych do seniorów oraz aktywnie współdziała z leszczyńskimi przedszkolami w ramach współpracy międzypokoleniowej. Pan Aleksander jest zawsze gotowy do niesienia pomocy drugiemu człowiekowi i organizowania spotkań w ramach Uniwersytetu Trzeciego Wieku. I szanowni Państwo, at least but not last, Pan Witold Wachowiak, który od 2017 roku pełni funkcję członka zarządu Stowarzyszenia Pozytywka, jest inicjatorem wielu działań i projektów skierowanych do seniorów. Pan Witold zawsze gotowy jest do niesienia pomocy drugiemu człowiekowi i do pomagania innym. Swoją pracę wykonuje, co podkreślają współpracownicy, z dużą pasją, zaangażowaniem i oddaniem. Zapraszamy. Szanowni Państwo, i ostatnia grupa osób, a mianowicie pamiątkowe grawerony i podziękowania od władz miasta Leszna za działalność na wszystkich tutaj płaszczyznach, o których była tutaj mowa. Jako pierwszą poproszę Panią Marię Grobecką była dyrektorką przedszkola w Zaborowie, działaczkę społeczną, angażującą się w różne inicjatywy realizowane w Zaborowie. Szanowni Państwo, chciałbym teraz zaprosić Panią dr Lidę Kubasik, która otrzymuje podziękowania za działalność związaną z Rokiem dra Jana Jonstona w Lesznie i bardzo aktywne zaangażowanie Wielkopolskiej Izby Lekarskiej w konferencje i wiele wydarzeń związanych z Janem Jonstonem. Pani doktor pokazała, że historia w tym także historia medycyny, to ważny element, albo można wręcz powiedzieć istota zawodu lekarskiego. Szanowni Państwo, mówiliśmy o sukcesach kręglarzy i wracamy znowu na płaszczyznę kręgli i zapraszamy teraz Panią Beatę Włodarczyk, obecnie

prezes Stowarzyszenia Klubu Kręglarskiego Polonia 1912 Leszno, którego zawodnicy wspomniani tutaj dzisiaj: Maja Mielcarek oraz Piotr Kraczewski zdobyli w 2003 roku medale Mistrzostw Świata do lat 18, rozgrywanych w Chorwacji. W przeszłości, wszyscy wiemy, utytułowana zawodniczka klubu sportowego Polonia 1912 Leszno. Do sportu jeszcze wrócimy, a teraz bardzo serdecznie zapraszamy Pana Grzegorza Babskiego z OSP Gronoowo, naczelnika Ochotniczej Straży Pożarnej w Gronowie. Służbę w ochronie przeciwpożarowej rozpoczął w 1993 roku w Komendzie Rejonowej Państwowej Straży Pożarnej w Lesznie. Od 1990 nieprzerwanie pełni funkcję naczelnika Ochotniczej Straży Pożarnej w Lesznie Gronowie, niosąc pomoc i zapewniając bezpieczeństwo mieszkańcom Leszna. Zapraszamy. Zapraszamy teraz Pana dyrektora Ireneusza Małokę. Od 1999 roku dyrektora Szkoły Podstawowej nr 12 w Lesznie. Całe swoje życie zawodowe związał z leszczyńską oświatą. To nie tylko dyrektor szkoły osiągającej bardzo wysokie wyniki dydaktyczne i sportowe, ale również organizator wojewódzkich konferencji metodycznych Promocja Zdrowia. W 2023 roku otrzymał Medal Komisji Edukacji Narodowej. Zapraszamy. Zbliżając się do końca, wracamy na płaszczyznę sportu i teraz zapraszamy Pana trenera Albina Pudlickiego, wiceprezesa Klubu Sportowego Polonia 1912 Leszno, długoletniego trenera sekcji boksu i kickboxingu, wychowawcy wielu pokoleń medalistów Mistrzostw Polski i Mistrzostw Europy w różnych kategoriach wiekowych. Teraz pierwsze w tej grupie wyróżnienie jest instytucjonalne. Zapraszamy Regionalne Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Poznaniu Oddział Terenowy w Lesznie. Leszczyński punkt krwiodawstwa od wielu lat organizuje i mobilizuje mieszkańców naszego miasta i regionu do dzielenia się najcenniejszym darem – krwią. Zaangażowanie pracowników i wzorowa atmosfera sprawiają, że możemy być wzorem dla innych tego typu instytucji. Wyróżnienie odbierze Pan Marek Gawliński, szef tej placówki.

Pan Gawliński – Szanowni Państwo, chciałem jak zwykle podziękować wszystkim krwiodawcom, wszystkim, którzy do nas przychodzą, do nas wracają, do nas przyprowadzają swoje rodziny, swoje pociechy. Jest to budujące, bo jesteśmy rzeczywiście największym terenowym oddziałem instytucji poznańskiej. Ale szczególnie chciałem dzisiaj podziękować organizatorom, którzy pomagają nam w tych akcjach krwiodawstwa i tutaj przede wszystkim nauczycielom, szkołom, bo to jest miejsce, gdzie pozyskujemy nowych krwiodawców, oni są dla nas bardzo ważne, dziękujemy Wam bardzo serdecznie. Dziękuję bardzo wszystkim dyrektorom, prezesom prywatnych przedsiębiorstw, spółek za życzliwość dla krwiodawców. To jest dla nas bardzo ważne, że w sumie potraficie jakoś przeboleć to, że nie ma ich w miejscu pracy, a realizują tak ważne dla medycyny, dla życia, dla ratowania życia to swoje przedsięwzięcie. Chciałem podziękować zarządowi miasta Leszna i tutaj mi powiedziec, że Pan Prezydent Leszna wyrósł z krwiodawstwa, bo przecież pamiętamy wampiriady, od tego się wszystko zaczęło, dlatego powiem na końcu krótko: warto być krwiodawcą.

Pan Józwiak, II Zastępca Prezydenta Miasta Leszna – Szanowni Państwo, teraz zaprosiłbym w imieniu Leszczyńskiego Klubu Balonowego Pana Bogdana Prawickiego, prezesa Leszczyńskiego Klubu Balonowego, klubu, który w roku 2023 świętował swoje 25-ecie. To jeden z najbardziej utytułowanych klubów w Polsce, latami z nimi latają utytułowani zawodnicy, którzy wspaniale promują nasze miasto nie tylko w kraju, ale i zagranicą. Zapraszam bardzo serdecznie Pana Tadeusza Zajdowicza, leszczyńskiego katarzyniarza, od wielu lat obecnego wraz ze swoim około 120-letnim zabytkowym instrumentem podczas miejskich wydarzeń kulturalnych, takich jak Dni Leszna, Powrót Króla, czy Szlifowanie Bruku. Bardzo

serdecznie zapraszamy. Bardzo serdecznie zapraszam mł. bryg. Macieja Zdęgę, który przez lata pełnił funkcję komendanta straży pożarnej w Lesznie, potem był dowódcą Szkoły Aspirantów Pożarnictwa w Poznaniu. Przez ten okres cały czas angażował się w budowanie poczucia bezpieczeństwa nie tylko w mieście Lesznie, ale i w całej Wielkopolsce.

Pan Zdęga – Panie Prezydencie, szanowni Państwo, nastąpiły zmiany w moim szczególnie życiu zawodowym, pewnie będzie to troszeczkę więcej czasu, żeby teraz spełnić inne projekty i inne zadania, szczególnie pewnie zdecydowanie więcej poświęcę czasu rodzinie, z czym ostatnio bywało różnie. Szefem się bywa, strażakiem byłem, jestem i zdecydowanie będę, ale to też jest okazja i pozwolą Państwo, że podziękuję wszystkim tym, z którymi się spotkałem, z którymi się skrzyżowały moje drogi zarówno służbowe i prywatne, gdzie mogliśmy przepracować i zrealizować wiele projektów, szczególnie tych projektów mających wpływ na bezpieczeństwo miasta i powiatu leszczyńskiego. Nawet będąc wiele lat w Poznaniu tak naprawdę gdzieś sercem i myślami byłem w Lesznie i to zawsze mi było bliskie, no i to, co najważniejsze, jeśli będzie taka wola, ja deklaruje chęć z korzystaniem z mojej wiedzy, doświadczenia, jestem do dyspozycji. Jak to powiedział jeden z moich przedmówców, jego miłością to są archiwa, moją miłością jest oczywiście, oprócz zony, druga miłość, straż pożarna. Dziękuję Państwu serdecznie i ciepło pozdrawiam.

Pan Józwiak, II Zastępca Prezydenta Miasta Leszno – Przedostatnie wyróżnienie gawerton, podziękowanie dla całego klubu Szawer Leszno za osiągnięcia z roku 2023, za godne reprezentowanie miasta podczas Speedrowerowych Mistrzostw Świata w 2023 roku w Adelajdzie w Australii. Rok 2023 był bardzo udany dla zawodników klubu startujących w swoich kategoriach wiekowych. Zawodnicy zajmowali czołowe miejsca w turniejach i zawodach ogólnopolskich. Zapraszamy przedstawicieli. I ostatnie, jeśli nic nie pomyliłem, wyróżnienie, a mianowicie dla Pana płk. Radosława Wójcickiego. Pan pułkownik jest organizatorem szkoleń obronnych i zabezpieczenia medycznego w trakcie pandemii oraz współorganizatorem przedsięwzięć patriotycznych realizowanych na terenie Leszna. Jego wiedza i umiejętności praktyczne sprawiają, że może być stawiany jako wzór do naśladowania. Zapraszamy. Wszystkim nagrodzonym, wyróżnionym bardzo serdecznie jeszcze raz gratuluję.

Pan Przewodniczący Malepszy – Bardzo dziękuję Panu Prezydentowi Piotrowi Józwiakowi. Teraz proszę o wystąpienie Pana Prezydenta Łukasza Borowiaka.

Pkt 4. Wystąpienie Prezydenta Miasta Leszno Pana Łukasza Borowiaka.

Pan Prezydent Borowiak – Dziękuję. Panie Przewodniczący, szanowni Państwo, ja tak naprawdę nerwowo spoglądam na zegarek, bo już powinienem być na leszczyńskim rynku i tam będę miał wystąpienie w ramach drugiej części obchodów 104. rocznicy powrotu Leszna do Macierzy. Ale tak naprawdę chciałem serdecznie podziękować przede wszystkim radnym, bo te osoby, które otrzymały dzisiaj najwyższe tytuły miasta Leszno, to rzeczywiście to są osoby, które naprawdę mają bardzo dużo, wiele dokonań na różnych przestrzeniach czy to społecznych, biznesowych, gospodarczych, kulturalnych. Muszę powiedzieć, że żebyście Państwo też wiedzieli, że taka dyskusja jest na poziomie szefów klubów, kiedy dyskutujemy nad potencjalnymi kandydatami, bardzo spokojna

i merytoryczna. Szczerze mówiąc, kiedy mam przyjemność zarządzać miastem przez 9 lat, nigdy nie było żadnych sporów na temat różnych kandydatów, różnych propozycji i to jest największy dar Rady Miasta Leszna, że w tej kwestii, w kwestiach osobowych nie kłócimy się i to jest bardzo cenne i to jest największy wymiar Rady Miejskiej Leszna w kontekście właśnie przyznawania tych tytułów. Korzystając z okazji, chciałem serdecznie podziękować, ja tak naprawdę też drodzy Państwo tak wewnętrznie, troszeczkę źle się czuję, bo 2 tytuły dla osób, które powinny tu być, no niestety nie ma. Mówimy tu o Eugeniuszu Borowiaku i o mecenasie adwokacie Jurkiewiczu, którego poznałem i naprawdę pamiętam wiele, wiele świetnych rozmów, nie tylko o polityce, nie tylko o adwokaturze, ale tak naprawdę o Lesznie i to było bardzo cenne. A jeżeli chodzi mojego wuja, to muszę powiedzieć, że zabrakło mi jednego, bo to były propozycje, o których rozmawialiśmy, raz miesiącu tak odwiedzał mnie wujek i rozmawialiśmy o historii, o Lesznie, o tym, co jeszcze można zrobić i urzekł mnie tym, że w okresie emerytalnym, oprócz tego, że zbierał autografy, tak tylko mogę powiedzieć, że jako parlamentarzysta dostawałem zdjęcia i biegałem po sali plenarnej prosić moich kolegów parlamentarzystów o autografy, ale to zrobiłem dla wuja, bo on to zbierał, natomiast taka ostatnia pasja to pisanie. Zaczął pisać, zawsze brał cenne książki, wszystkie publikacje, które były wydawane w Lesznie, czy przez miasto, zabierał, także rodzina ma naprawdę niesamowity zbiór. Ten zbiór książkowy, zbiór autografów, innych dokumentów, które zbierał, naprawdę one są bardzo cenne, nie tylko rodzina, ale chyba też, zdecydowanie też dla miasta. Drodzy Państwo, jeszcze raz serdecznie dziękuję, rzeczywiście, paleta osób, które otrzymały dzisiaj nagrody i podziękowania, jest naprawdę bardzo szeroka. Dziękuję za wkład Państwa w rozwój miasta, bo o tym powiedział Pan Przewodniczący, że te osoby szczególnie pracują nie na siebie, ale dla miasta i jego mieszkańców. Jeszcze raz serdecznie Państwu gratuluję. Pozwolicie Państwo, że zaproszę Was na godzinę 18.00 na część też bardzo ważną, patriotyczną, z udziałem wojska na leszczyńskim rynku. Jest jeszcze troszeczkę czasu, żebyście Państwo mogli wypić, kawę, coś zjeść, natomiast spotkamy się już przed leszczyńskim ratuszem. Jeszcze raz wszystkiego dobrego w Nowym Roku i do zobaczenia. Dziękuję.

Pan Przewodniczący Malepszy – Dziękuję Panu Prezydentowi. Nie zamknąłem sesji. Dziękuję Panu Prezydentowi i teraz czas na wystąpienia zaproszonych gości. Bardzo proszę. Czy z pośród zaproszonych gości ktoś chciałby zabrać głos? Bardzo proszę.

Pan Józefowicz, dyrektor biura poselskiego – Szanowni Państwo, mam dzisiaj przyjemność reprezentować Pana Posła Grzegorza Rusieckiego, który ze względu na trwające obrady Sejmu nie może być tutaj z nami, ale przesyła gorące pozdrowienia i kieruje do Państwa list, który w jego imieniu pozwolę sobie odczytać. Szanowni mieszkańcy miasta Leszna, pragnę serdecznie podziękować za zaproszenie do udziału w uroczystych obchodach 104. rocznicy powrotu Leszno do Macierzy. To dla mnie ogromne wyróżnienie i powód do osobistej satysfakcji, że podobnie jak tysiące leszczynian, którzy swoją codzienną pracą i aktywnością budują pomyślność Leszna, ja również przez całe swoje życie miałem zaszczyt pracować dla naszej małej ojczyzny, w przeszłości pełniąc funkcję radnego, czy wiceprezydenta Leszna, a dziś reprezentując nasz region w polskim parlamencie. To właśnie z uwagi na trwające obrady Sejmu nie mogę wziąć osobiście udziału w tak ważnym wydarzeniu. Dziś mijają 104 lata, kiedy Leszno, które w wyniku drugiego rozbioru Polski znalazło się poza granicami naszej ojczyzny, powróciło do Macierzy. Jako mieszkańcy jesteśmy spadkobiercami wspaniałej tradycji oraz

dziedzictwa, które tworzone przez pokolenia. Leszno przez wieki było wzorem tolerancji i otwartości, miastem gospodarnym, a jednocześnie pełnym kultury oraz bogatej edukacji. W swojej historii mieszkańcy nie raz udowodniali, że potrafią podnieść się z wszelkich problemów. Tak było m.in. gdy odbudowywali Leszno ze zgliszczy, trzech wielkich pożarów i potrafili na nowo stanowić o sile regionu. Leszno może być wzorem patriotyzmu mimo tego, że przez lata zaborów większość zaborów stanowiła ludność niemiecka, to leszczyński duch patriotyzmu nie pozwolił, by Polska i polskość zniknęły z miasta. Wielu leszczynian stawał do walki w zwycięskim Powstaniu Wielkopolskim, które było jasnym i czytelnym znakiem chęci przynależności całe Wielkopolski do Polski. Choć samo powstanie nie przyniosło Lesznu upragnionej wolności, to bez jego wybuchu i walk zapewne nie powróciłoby do Macierzy 17 stycznia 1920 roku. Pragnę w sposób szczególny podziękować i pogratulować tym, którzy na dzisiejszej sesji oraz w poprzednich latach zostali odznaczeni wyjątkowymi wyróżnieniami Zasłużony dla Miasta Leszna i Honorowy Obywatel Miasta Leszna. To dzięki pracy i zaangażowaniu nas wszystkich i każdego z osobna Leszno nie jest dziś anonimowym miastem wśród wielu w Polsce i na świecie. W tym szczególnym dniu dla nas, życzę wszystkim Państwu udanego świętowania. Z wyrazami szacunku Grzegorz Rusiecki, poseł na Sejm.

Pan Przewodniczący Malepszy – Czy pośród uczestników sesji jeszcze ktoś chciał zabrać głos? Nie widzę.

Pkt 5. Zakończenie obrad.

Pan Przewodniczący Malepszy – W takim razie bardzo dziękuję za udział. Zamykam obrady Uroczystej 72. Sesji Rady Miejskiej Leszna. Udanego roku, pomyślnego roku. Dziękuję.

Protokołował:

Szymon Hebisz

Przewodniczący obrad:

Przewodniczący
Rady Miejskiej Leszna

Tomasz Maleszy